

Sygn. akt VIII C 186/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach VIII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSR Grzegorz Szyba**

Protokolant stażysta Justyna Stolarska

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2016 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. T. (1)

przeciwko Bank (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od K. T. (1) na rzecz Banku (...) S.A. w W. kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

SSR Grzegorz Szyba

Sygn. akt VIII C 186/16

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 01 lutego 2016 roku powódka K. T. (1) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od Banku (...) S.A I Oddział w K. kwoty 1.700,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniosła, że w dniu 10 lutego 1997 roku zawarła z pozwanym umowę rachunku bankowego. W związku z zawarciem umowy powódce wydano kartę płatniczą. W dniu 15 stycznia 2014 roku w K. doszło do zaboru środków z rachunku przez nieznanego sprawcę w wyniku skopiowania zabezpieczeń karty i uzyskania kodu PIN. Transakcja nie była autoryzowana przez powódkę.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu potwierdził fakt zawarcia z powódką w dniu 10 lutego 1997 roku umowy rachunku bankowego oraz wydanie karty bankomatowo - płatniczej. Podniósł, że pozostałe twierdzenia pozwu nie odpowiadają prawdzie ponieważ transakcja wypłaty kwoty 1.700,00 zł w dniu 15 stycznia 2014 roku o godz. 15:36 w bankomacie pozwanego przy ul. (...) K. została dokonana przy użyciu oryginalnej karty i numeru PIN powódki. Wypłata ta została dokonana na postawie mikroprocesora, w który zaopatrzona była karta bankomatowa, a bankomat dostosowany do autoryzowania transakcji na podstawie mikroprocesora. Pozwany podkreślił, że wszystkie transakcje bankomatowe są przeprowadzane przy użyciu kodu PIN. Przedmiotowa transakcja została wykonana z użyciem prawidłowego kodu PIN o czym świadczy zapis transakcji w

rubryce PIN literę „Y” (z ang. YES). Zatem operacja została wykonana przez osobę mającą dostęp do oryginalnej karty i numeru PIN i nie może być mowy o zaborze środków za pomocą skopiowanych zabezpieczeń przez nieznanego sprawcę, ponieważ mikroprocesora nikt jeszcze nie skopiował i nie jest możliwe takie skopiowanie. Zgodnie z § 103 Regulaminu (...) Banku (...) S.A. Dla Osób Fizycznych posiadacza karty obciążają transakcje dokonane przez niego oraz osoby, którym posiadacza udostępnił kartę. (k. 31-34)

W piśmie złożonym w dniu 08 czerwca 2016 roku powódka sprecyzowała oznaczenie strony pozwanej wskazując Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. (k. 60-62)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. T. (1) zawarła w dniu 31 lipca 1997 roku z Bankiem (...) S.A. umowę rachunku bankowego E. 24(...) nr (...) o numerze rachunku (...) prowadzony przez I Oddział Banku (...) S.A. w K.. W związku zawarciem umowy wydana została powódce jedna karta bankomatowo - płatnicza. Nie odnotowano żadnych problemów z użyciem karty. Powódka nikomu karty nie pożyczala ani nie udostępniała. Nosila ją w portfelu, będąc w pracy torebkę z portfelem zawsze zmykała w biurku na klucz. PIN powódka pamiętała, nigdy go nie zapisywała. Nigdy, nawet przejściowo karta nie została przez nią utracona. Przed 15 stycznia 2014 roku powódka nie dokonywała płatności kartą w internecie. Powódka bankowość internetową uruchomiła po 15 stycznia 2014 roku.

Dowód: umowa rachunku bankowego E. 24 Standard nr (...) z dnia 31 lipca 1997 r. (k. 7) zeznania powódki K. T. (1) (k. 57-57v.)

W styczniu 2014 roku na konto powódki wpłynęły dwie wpłaty od jej siostry J. M. w dniu 13 stycznia 990,00 zł i w dniu 14 stycznia 930,00 zł.

W dniu 15 stycznia 2014 roku o godz. 15:36 w bankomacie pozwanego banku przy ul. (...) w K., przy użyciu oryginalnej karty bankomatowo- płatniczej i numeru PIN powódki dokonano wypłaty kwoty 1.700,00 zł. Wypłata została przeprowadzona na podstawie mikroprocesora, w który zaopatrzona była karta.

W dniu 20 stycznia 2014 roku powódka stwierdziła, że na jej koncie brakuje środków. W dniach 23 -24 każdego miesiąca na konto powódki wpływała emerytura, wówczas ok. 1.300,00 zł, a pod koniec miesiąca wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia ze Starostwa Powiatowego w K. w kwocie ok. 2.000,00 zł brutto.

Bankomat przy ul. (...) w K. to najbliższy położony bankomat od mieszkania powódki. Powódka najwięcej wypłat dokonywała w ww. bankomacie.

Pozwany Bank posiada system autoryzacyjny dla kart debetowych jaką jest karta maestro, której posiadaczem była powódka. Zgodnie z wymienionym systemem w rubryce (...) dla transakcji z dnia 15 stycznia 2014 roku pojawił się zapis „051” co oznacza, że wypłata została przeprowadzona na podstawie mikroprocesora, w który zaopatrzona była karta. W rubryce (...) pojawił się również zapis „051” co oznacza, że bankomat, w którym dokonano wypłaty dostosowany jest do autoryzowania transakcji na podstawie mikroprocesora. (k.35-38) Wszystkie transakcje są potwierdzane numerem PIN, co potwierdza w rubryce „PIN” litera „Y” (z języka angielskiego YES). (k.35-36) Transakcja nie była poprzedzona próbami z podaniem nieprawidłowego kodu PIN. (k.37)

Karta bankomatowo- płatnicza (...) jest kartą hybrydową, tzn. zawiera pasek magnetyczny i mikroprocesor (chip). Kopiowanie kart polega na skopiowaniu zawartości drugiej ścieżki paska magnetycznego, a spreparowany na tej podstawie „klon” karty zawiera na swoim pasku magnetycznym skopiowane dane z paska magnetycznego oryginału. Transakcja skopiowaną kartą byłaby przeprowadzona na podstawie paska magnetycznego a nie mikroprocesora. Autoryzacja transakcji przeprowadzanej na podstawie paska magnetycznego karty w rubryce (...) zapisuje się jako „901”. Do dnia dzisiejszego nie są znane przypadki skopiowania mikroprocesora z karty płatniczej. Pozwany nie zanotował skopiowania kart oraz realizacji skopiowanych kart w bankomacie o nr (...) usytuowanym przy ul. (...) w K.. Od sierpnia 2011 roku pozwany nie dopuszczał transakcji na podstawie paska magnetycznego z kart hybrydowych.

W dniu 06 lutego 2014 roku powódka w placówce pozwanego banku dokonała zgłoszenia utraty karty bankomatowej z innych powodów niż zgubienie, kradzież, nie wydanie karty. Pozwany bank nie uwzględnił złożonej reklamacji i nie znalazł podstaw do zwrotu kwestionowanej kwoty.

Wyплаты dokonywane z bankomatu przy ul. (...) w K. są monitorowane za pomocą nagrań kamerą przemysłową. Monitoring odbywał się także w dniu przedmiot 15 stycznia 2014 roku. Zapis monitoringu jest nieczytelny. Nie można na jego podstawie stwierdzić kto dokonywał wypłaty.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego nr (...) – historia transakcji za okres od 11 stycznia 2014 roku do 10 lutego 2014 roku (k. 8-9), zapisy z transakcji z systemu autoryzacyjnego pozwanego banku (k.35-38), e-mail głównego specjalisty w zespole (...) i posiadaczy kart W. S. do A. P. (k. 39), zgłoszenie utraty karty bankomatowej z dnia 06 lutego 2014 roku (k. 10), pismo Bank (...) I Oddział w K. z dnia 20 lutego 2014 roku, znak (...) /121/20/02/2014 (k.11), pismo Bank (...) S.A. Biuro Reklamacji z dnia 09 kwietnia 2014 roku, znak: ZRO/KG/620/REK2-178167R/2014 (k.12), dokumentacja zdjęciowa (k.49-56), zeznania K. T. (1) (k. 57-57v., 77), płyta z zapisem monitoringu bankomatu przy ul. (...) w K. z dnia 15 stycznia 2014 roku (k.75), zeznania W. S. (k. 76-76 v.)

Zgodnie z § 90 ust. 1 Regulaminu (...) Banku (...) S.A. Dla Osób Fizycznych Karta IKM to identyfikacyjna Karta Magnetyczna wydana przez Bank służąca do identyfikacji jej posiadacza oraz potwierdzenia jego uprawnień do dysponowania rachunkami prowadzonymi w banku na jego rzecz oraz rachunkami, do których zostało mu udzielone pełnomocnictwo. (§ 2 pkt 17 Regulaminu). PIN to Osobisty Numer Identyfikacyjny - poufny numer (kod cyfrowy) stanowiący indywidualne zabezpieczenie dla karty lub usługi, do której jest przypisany, znany tylko posiadaczowi karty lub osobie korzystającej z usługi, służący do elektronicznej identyfikacji posiadacza karty lub osoby korzystającej z usługi oraz do autoryzacji w urządzeniach wymagających jego wprowadzenia (§ 2 pkt 28 Regulaminu).

Zgodnie z § 21 ust 1 pkt 2 Regulaminu Identyfikacja Posiadacza/pełnomocnika oraz potwierdzenie jego uprawnień do dysponowania rachunkiem są dokonywane we wszystkich jednostkach banku na podstawie dokumentu tożsamości oraz przy użyciu karty IKM z PIN do karty IKM.

Zgodnie z § 23 ust. 1 Regulaminu Bank wydaje karty IKM posiadaczowi oraz pełnomocnikowi ustanowionemu do rachunków, posiadającym pełnomocnictwo rodzajowe na ich życzenie. Stosownie do ust. 2 powołanego paragrafu posiadacz/pełnomocnik, któremu została wydana karta jest zobowiązany do: podpisania karty przy jej odbiorze w sposób trwały, zgodnie ze wzorem podpisu złożonym w Banku (pkt 1), posługiwania się kartą IKM w jednostkach banku oraz okazania dokumentu tożsamości na życzenie Banku (pkt2), nieudostępniania karty IKM innym osobom (pkt 3), właściwego przechowywania karty IKM, zabezpieczającego przed jej zgubieniem, kradzieżą lub uszkodzeniem (pkt 4). Zgodnie z § 23 ust. 3 Regulaminu trzykrotne błędne wprowadzenie PIN spowoduje zatrzymanie karty IKM. Zgodnie z § 23 ust. 4, 5 i 6 Regulaminu karta IKM może być używana wyłącznie przez jej posiadacza; fakt utraty karty IKM lub ujawnienia PIN posiadacz powinien niezwłocznie zgłosić w dowolnej jednostce Banku, celem dokonania jej zastrzeżenia, a zastrzeżenie karty IKM jest skuteczne z chwilą złożenia/wpływu dyspozycji do jednostki Banku.

Zgodnie z § 24 Regulaminu Identyfikacja posiadacza/pełnomocnika oraz potwierdzenie jego uprawnień do dysponowania rachunkiem w placówkach partnerskich są dokonywane na podstawie dokumentu tożsamości oraz przy użyciu karty płatniczej debetowej, wraz z PIN, wydanej do rachunku prowadzonego w złotych.

Zgodnie z § 24 ust.1 pkt 2) Regulaminu jednym ze sposobów autoryzacji zleconych przez posiadacza lub pełnomocnika transakcji dotyczących rachunku jest dokonywana poprzez użycie karty płatniczej debetowej wydanej do rachunku, którego dotyczy transakcja oraz PIN do tej karty, w przypadku zleceń składanych w placówkach partnerskich.

Zgodnie z § 90 ust.1 Regulaminu kartą może posługiwać się wyłącznie osoba, której karta została wydana i której dane identyfikacyjne są zamieszczone na tej karcie, tj. posiadacz lub użytkownik.

Stosownie do 99 ust. 3 pkt 1) Regulaminu dokonywanie transakcji kartą w bankomatach wymaga autoryzacji poprzez użycie kodu PIN.

Zgodnie z § 101 ust. 4 Regulaminu, posiadacz odpowiada za nieautoryzowane transakcje w pełnej wysokości jeśli doprowadził do nich umyślnie albo w wyniku umyślnego lub będącego skutkiem rażącego niedbalstwa naruszenia jednego z obowiązków określonych w § 90 ust. 1, § 91 ust. 1-6 i § 104 ust.1.

Stosownie do § 10 Regulaminu posiadacz obciążają transakcje dokonane przez niego oraz osoby, którym posiadacz/użytkownik udostępnił kartę lub ujawnił PIN.

Zgodnie z § 121 ust. 1 Regulaminu w przypadku dokonania nieprawidłowego zapisu księgowego na rachunku, bank zastrzega sobie prawo do dokonywania korekty tego zapisu bez zgody posiadacza.

Dowód: (...) Banku (...) S.A. Dla Osób Fizycznych (k. 40)

Pismem z dnia 22 lipca 2014 roku powódka K. T. (1) wezwała Bank (...) S.A I Oddział w K. do zapłaty kwoty 1.700,00 zł w terminie 30 dnia od doręczenia pisma, bowiem jej zdaniem doszło do zaboru środków z ww. rachunku bankowego przez sprawcę w wyniku skopiowania zabezpieczeń karty magnetycznej i uzyskania wglądu do kodu PIN.

Dowód: wezwanie do zapłaty dnia 22 lipca 2014 roku (k.13-14)

Postanowieniem z dnia 30 września 2014 roku umorzono śledztwo w sprawie dokonania w dniu 15 stycznia 2014 roku w K. włamania do systemu informatycznego banku (...) S.A. poprzez użycie kodu PIN pozwalającego na pobranie środków pieniężnych w wysokości 1.700,00 zł z konta K. T. (2), tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.

Dowód: postanowienie o umorzeniu śledztwa z dnia 30 września 2014 roku, znak: (...) 115/14 (k. 48)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, na które złożyły się: umowa rachunku bankowego E. 24 Standard nr (...)z dnia 31 lipca 1997 r. (k. 7), wyciąg z rachunku bankowego nr (...) – historia transakcji za okres od 11 stycznia 2014 roku do 10 lutego 2014 roku (k. 8-9), zapisy z transakcji z systemu autoryzacyjnego pozwanego banku (k. 35-38), e-mail głównego specjalisty w zespole (...) i posiadaczy kart W. S. do A. P. (k. 39), zgłoszenie utraty karty bankomatowej z dnia 06 lutego 2014 roku (k. 10), pismo Bank (...) I Oddział w K. z dnia 20 lutego 2014 roku, znak (...)/121/20/02/2014 (k. 11), pismo Bank (...) S.A. Biuro Reklamacji z dnia 09 kwietnia 2014 roku, znak: ZRO/KG/620/REK2-178167R/2014 (k.12), zeznania K. T. (1) (k. 57-57v., 77), zeznania W. S. (k. 76-76 v.), (...) Banku (...) S.A. Dla Osób Fizycznych (k. 40), wezwanie do zapłaty dnia 22 lipca 2014 roku (k. 13-14), postanowienie o umorzeniu śledztwa z dnia 30 września 2014 roku, znak: (...) 115/14 (k. 48), które to dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, w związku z czym nie wzbudziły one także wątpliwości Sądu w tym zakresie. Ze względu na to, że dokumentacja zdjęciowa (k. 49-56) z okresu, w którym dokonano przedmiotowej wypłaty odbiega od przedłożonych do akt sprawy słabo czytelnych zapisów z monitoringu bankomatu przy ul. (...) w K. (k. 75), Sąd przebieg wypłaty dokonanej w dniu 15 stycznia 2014 roku o godz. 15: 36 w przedmiotowym bankomacie ustalił na podstawie zapisów komputerowych tejże transakcji, dziennika bankowego, a także w oparciu o analizę pisemną W. S., będącego ekspertem w zakresie monitoringu i rozliczenia kartowych Banku (...) S.A. w W. (k. 39),potwierdzoną jego zeznaniami złożonymi w charakterze świadka na rozprawie w dniu 08 września 2016 roku (k. 76-76 v.). Sąd dał wiarę zeznaniom W. S., który w sposób nie budzący wątpliwości sądu zobrazował mechanizm zabezpieczeń kart płatniczych w pozwanym banku. Zeznaniom powódki Sąd dał wiarę w zakresie, w jakim pozostają niesprzeczne z zeznaniami świadka W. S. oraz resztą zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd uznał, że powódka nie wykazała, że posiada u pozwanego limit wypłaty 1.000,00 zł.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Bezsporną okolicznością była wypłata z konta powódki w dniu 15 stycznia 2014 roku o godzinie 15:36 za pomocą karty bankomatowo-płatniczej i użycia kodu PIN środków pieniężnych w wysokości 1.700,00 zł.

Okolicznością sporną było to w jakich okolicznościach nastąpiła wypłata ww. środków, tj. kto dokonał wypłaty, czy wypłata była autoryzowana, czy została dokona za pomocą oryginalnej karty bankomatowo-debetowej.

Powódka twierdziła, że zaboru środków z jej konta w dniu 15 stycznia 2014 roku dokonał nieznany sprawca w wyniku skopiowania karty i uzyskana kodu PIN. Podniosła również, że nikomu nie udostępniła swojej karty bankomatowo-płatniczej, nikomu nie ujawniała kodu PIN, nie miała nigdzie zapisanego kodu PIN, znała go na pamięć, nigdy przejściowo nie utraciła karty.

Podstawowym aktem prawnym, z którego wynikają prawa i obowiązki posiadacza karty płatniczej jest Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 roku (t.j. Dz. U. 2014.873 ze zm.) o usługach płatniczych (dalej w treści jako u.u.p.)

Zgodnie z art. 42 ust. 1. u.u.p. użytkownik uprawniony do korzystania z instrumentu płatniczego jest obowiązany:

- 1)korzystać z instrumentu płatniczego zgodnie z umową ramową oraz
- 2)zgłaszać niezwłocznie dostawcy lub podmiotowi wskazanemu przez dostawcę stwierdzenie utraty, kradzieży, przywłaszczenia albo nieuprawnionego użycia instrumentu płatniczego lub nieuprawnionego dostępu do tego instrumentu.

Stosownie do ust 2 powołanej ustawy w celu spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, użytkownik, z chwilą otrzymania instrumentu płatniczego, podejmuje niezbędne środki służące zapobieżeniu naruszeniu indywidualnych zabezpieczeń tego instrumentu, w szczególności jest obowiązany do przechowywania instrumentu płatniczego z zachowaniem należytej staranności oraz nieudostępniania go osobom nieuprawnionym.

W tomu niniejszego postępowania ustalono, że powódka w zasadzie wywiązała się z nałożonych na nią jako uprawnionego użytkownika karty obowiązków wynikających z art. 42 u.u.p., bowiem nikomu karty nie pożyczała, nie udostępniała przechowywała w sposób uniemożliwiający jej skorzystanie przez osoby nieuprawnione.

Zgodnie zaś z art. 43 ust. 1u.u.p. dostawca wydający instrument płatniczy jest obowiązany do:

- 1)zapewnienia, że indywidualne zabezpieczenia instrumentu płatniczego nie są dostępne dla osób innych niż użytkownik uprawniony do korzystania z tego instrumentu,
- 2)niewysyłania niezamówionego instrumentu płatniczego, z wyjątkiem sytuacji, w których instrument płatniczy otrzymany przez użytkownika podlega wymianie,
- 3)zapewnienia stałej dostępności odpowiednich środków pozwalających użytkownikowi na dokonanie zgłoszenia zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 2 lub wystąpienie z wnioskiem o odblokowanie albo zastąpienie zablokowanego instrumentu płatniczego nowym na podstawie art. 41 ust. 4,
- 4)zapewnienia procedur pozwalających na udowodnienie dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2, na wniosek złożony przez użytkownika w terminie 18 miesięcy od dnia dokonania zgłoszenia oraz
- 5)uniemożliwienia korzystania z instrumentu płatniczego po dokonaniu zgłoszenia zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 2.

Wskazana ustawa statuuje zasadę, według której to wydawca karty płatniczej obowiązany jest zwrócić posiadaczowi karty płatniczej kwotę nieautoryzowanej transakcji dokonanej kartą płatniczą.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 u.u.p. transakcję płatniczą uważa się za autoryzowaną, jeżeli posiadacz karty płatniczej wyraził zgodę na wykonanie transakcji płatniczej w sposób przewidziany w umowie o kartę płatniczą. Zgoda taka może dotyczyć także kolejnych transakcji płatniczych.

Definicja transakcji płatniczej znajduje się w art. 2 pkt 29 u.u.p.: jest to zainicjowana przez posiadacza karty płatniczej lub akceptanta wpłata, transfer lub wypłata środków pieniężnych.

Z powyższego wynika, że kluczowym dla uznania wyżej transakcji płatniczej za autoryzowaną jest wyrażenie przez posiadacza karty płatniczej zgody na jej wykonanie.

W art. 40 ust. 1 u.u.p. ustawodawca w sposób celowy nie sprecyzował, w jaki sposób zgoda ta ma zostać wyrażona, bowiem określenie tego sposobu pozostawione zostało woli stron. Określenie sposobu wyrażenia zgody powinno zostać dokonane w umowie o kartę płatniczą.

W praktyce najczęściej nieautoryzowana transakcja płatnicza może być wynikiem działań przestępczych. Karta płatnicza może zostać skradziona posiadaczowi z jednoczesnym przechwyceniem kodu PIN, przez co złodziej jako osoba nieuprawniona do używania karty płatniczej może dokonać transakcji przy pomocy tej karty. Może być poddana tzw. skimmingowi, co oznacza działanie przestępcze polegające na skopiowaniu **paska magnetycznego** karty płatniczej z jednoczesnym przechwyceniem zabezpieczeń tej karty, np. kodu PIN. Takie przechwycenie może nastąpić bądź w bankomacie bądź w trakcie dokonywania płatności kartą w punkcie w punkcie handlowo- usługowym.

Pozwany nie zanotował skopiowania kart oraz realizacji skopiowanych kart w bankomacie o nr (...) usytuowanym przy ul. (...) w K.. Od sierpnia 2011 roku pozwany nie dopuszczał transakcji na podstawie paska magnetycznego z kart hybrydowych.

Zgodnie z art.45 u.u.p. ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza była autoryzowana przez posiadacza karty płatniczej lub że została wykonana prawidłowo, spoczywa na wydawcy karty płatniczej. Przepis ten modyfikuje ogólną zasadą z art. 6 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którą ciężar dowodu spoczywa na tym, kto z faktu wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z art. 45 ust. 2 u.u.p. wskazanie przez wydawcę karty płatniczej zarejestrowanego użycia karty płatniczej nie jest wystarczające do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez użytkownika karty płatniczej autoryzowana. Wydawca karty płatniczej jest obowiązany udowodnić inne okoliczności wskazujące na autoryzację transakcji płatniczej przez posiadacza karty płatniczej albo okoliczności wskazujące na fakt, że posiadacz karty płatniczej umyślnie doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42 u.u.p. Z przepisu tego wynika, że fakt zarejestrowania użycia karty płatniczej jest niewystarczający do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez wydawcę karty płatniczej autoryzowana.

Zgodnie z art. art. 46 ust. 3 u.u.p., posiadacz karty płatniczej odpowiada za nieautoryzowane transakcje płatnicze w pełnej wysokości, jeżeli doprowadził do nich umyślnie albo w wyniku umyślnego lub będącego skutkiem rażącego niedbalstwa naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42 u.u.p.

W ocenie sądu pozwany bank wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków w art. 43 u.u.p. Strona pozwana wykazała, że w dacie zdarzenia karty płatniczo- bankomatowe, które wydawała swoim klientom wyposażone były w system zabezpieczeń uniemożliwiający użycie karty poprzez jej skopiowanie.

Strona pozwana wykazała, że od 2008 roku swoim klientom wydaje karty hybrydowe, tj. wyposażone w pasek magnetyczny oraz mikroprocesor (tzw. chip), którego do tej pory nie udało się nikomu skopiować. Istotnym jest, że od sierpnia 2011 roku pozwany nie dopuszczał transakcji na podstawie paska magnetycznego z kart hybrydowych. Oznacza to, że aktualna wiedza i możliwości techniczne nakazują uznać, że nie jest możliwe skopiowanie karty wyposażonej w mikroprocesor w taki sposób, aby możliwe było na podstawie tej kopii dokonywanie transakcji płatniczych. Strona pozwana wykazała na podstawie przedłożonych zapisów transakcji z dnia 15 stycznia 2014 roku

dokonanych w bankomacie przy ul. (...) w K., że do wypłaty kwoty 1.700,00 zł z konta powód doszło przy pomocy użycia oryginalnej karty. Transakcja skopiowaną kartą mogłaby być przeprowadzona jedynie na podstawie paska magnetycznego a nie mikroprocesora, co zostało wykluczone. Autoryzacja transakcji przeprowadzanej na podstawie paska magnetycznego karty w rubryce (...) zapisuje się jako „901”. Ponadto pozwany bank nie zanotował skopiowania kart oraz realizacji skopiowanych kart w bankomacie o nr (...) usytuowanym przy ul. (...) w K.. Zaznaczyć należy, że wypłata nastąpiła tuż po wpływie w dniach 13 i 14 stycznia 2014 roku na konto powódki środków w łącznej kwocie 1.920,00 zł, tj. w kwocie zbliżonej do wypłaconej w dniu 15 stycznia 2014 roku za pomocą oryginalnej karty i przy **prawidłowym jednokrotnym wprowadzeniu kodu PIN**.

Ze względu na nieczytelny zapis z monitoringu z dnia 15 stycznia 2014 roku niemożliwe było ustalenie wizerunku osoby. Sąd nie znalazł w niniejszym postępowaniu przesłanek przemawiających za przypisaniem pozwanemu bankowi zaniedbań w przedmiocie zabezpieczeń dokonywanych transakcji za pomocą kart płatniczo – bankomatowych w bankomacie przy ul. (...) w K.. Zastrzeżenia sądu budzą jedynie zapisy monitoringu, które są nieczytelne.

Na uwagę zasługuje również fakt, że posiadacz karty płatniczej i jej wydawca mogą uzgodnić limity wydatków dla transakcji płatniczych wykonanych za pomocą tej karty płatniczej. Limit ten może polegać np. na ustanowieniu dziennego limitu. W toku postępowania powódka twierdziła, że posiada limit dzienny 1000 zł. Zdaniem sądu nie udowodniła swojego twierdzenia, tym bardziej że w dniu 15 stycznia 2014 roku dokonano wypłaty z jej rachunku bankowego za pośrednictwem bankomatu przy ul. (...) w K. kwoty w wysokości 1.700,00 zł, a świadek W. S. zeznał, że niemożliwe jest wykonanie wypłaty ponad kwotę, która wynika z ustalonego limitu.

Analiza treści przepisów Kodeksu cywilnego regulujących zobowiązania umowne oraz przepisów ustawy z dnia Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 roku o usługach płatniczych prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż roszczenie strony powodowej jest bezzasadne. Pozwany sprostował obowiązkowi wynikającemu z treści art. 45 ust 1 i 2 u.u.p. Wykazanie przez bank, że transakcja została dokonana przy użyciu oryginalnej karty i jednokrotnego, poprawnego wprowadzenia numeru PIN w świetle art. 45.2 u.u.p. byłoby oczywiście niewystarczające. Jednakże w niniejszej sprawie bank wykazał, że transakcji dokonano na podstawie mikroprocesora i oryginalnego, wprowadzonego jednorazowo numeru PIN. Przeprowadzone dowody wykazały, że zabezpieczenie karty mikroprocesorem, według obecnej wiedzy daje stu procentową ochronę przed skopiowaniem. Karta powódki była co prawda dodatkowo wyposażona w pasek magnetyczny, jednak pozwany bank wprowadził zabezpieczenia uniemożliwiające przeprowadzenie transakcji na podstawie paska magnetycznego (podatnego na skopiowanie danych) w sytuacji, kiedy karta jest zabezpieczona dodatkowo mikroprocesorem. Jednocześnie powódka stwierdziła, że karty nikomu nie udostępniała, nie pożyczła, nie miała problemów z kartą ani kontem, bankowość internetową uruchomiła dopiero po zdarzeniu, przed zdarzeniem nie wykonywała kartą płatności w internecie, kartę zawsze nosiła przy sobie, numeru PIN nie zapisywała, nie mieszka wspólnie z dziećmi, nigdy nawet przejściowo nie utraciła karty. W związku z powyższym należy stwierdzić, że nie mogło dojść do dokonania wypłaty na podstawie mikroprocesora bez wiedzy i zgody powódki, a zatem transakcja była autoryzowana.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, w tym wynagrodzenie pełnomocnika fachowego strony.

Koszty procesu, która poniósł pozwany Bank (...) S.A. w W. wynoszą w niniejszej sprawie 1.217,00 zł, na które złożyły się: kwota 1.200,00 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (art. 98 § 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (art. 1 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz.U. 2006, nr 225, poz. 1635 z późn. zm.), i taką też kwotę należało zasądzić od K. T. (1) na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu o czym sąd orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku

SSR Grzegorz Szyba